

יניי (?) ונתנה תוקף קדושת היום, סילוק למוסף ראש השנה

על פי קטע הגניזה T-S H 8.6 בצירוף ציונים למקורות

הטקסט מ"מאגרים" maagarim.hebrew-academy.org.il

<~> \$סילוק\$.

- <ש' 1> ונתנה תוקף קדושת היום.
<<כנגד שלש תקיעות היום>>
- <ש' 2> כי הוא? נזרוא ואיום.
<ש' 3> ו?בו תתנשא מלכות?ך? איום.¹
<ש' 4> ויכון בחסד כסאך.
<ש' 5> ותשב עליו באמת.²
<ש' 6> כי אתה דיין אמת.³
<ש' 7> ויודע ועד.⁴
<ש' 8> ו?כותב וחותרם.⁵
<ש' 9> ותפתח ס?פ?ר הזכרונות.⁶
<ש' 10> [2] ותזכור? כ?ל הנשכחות.
<ש' 11> [1] ומאיליו ייקרא הכתב.
<ש' 12> ו?ח?ותם יד כל אדם בו.⁷
<ש' 13> ושופר גדול יי?תקע 40.⁸
<ש' 14> וקול דממה יישמע.⁹
<ש' 15> ומלאכים ייחפי?זו?ן.
<ש' 16> וחיל ור?ע?דה יואחיזון.¹⁰
<ש' 17> ויאמרו. הנה זה יום הדין.
<ש' 18> לפקוד על צבא המרום בדין.¹¹
<ש' 19> כי לא זכו לפניך בדין.
<ש' 20> <וכ40> ל באי העולם תעביר כבנומרון לפניך.¹²
<ש' 21> כבקרת רועה עדר?ו?י?¹³
<ש' 22> <מע40> ביר צאנו תחת שבטו.¹⁴
<ש' 23> כן תעביר ותספור ותמנה.

¹ במ' כד ז;

² יש' טז ה; תה' פט יד; משלי כ כח.

³ משלי כט יד; משנה ברכות ט, ב: [ו] על שמועות הרעות הוא אומ': ב' דיין האמת.

⁴ ירמ' כט כג.

⁵ מל"א כא ח; ירמ' לב י, לב מד; אסתר.

⁶ מלאכי ג טז; אסתר ו א.

⁷ איוב לז ה.

⁸ ישעיה כז יג.

⁹ מל"א י טיב; איוב ד טז.

¹⁰ איוב ד יח.

¹¹ ישעיה כד כא.

¹² משנה ראש השנה א, ב.

¹³ יחזקאל לד יב.

¹⁴ ירמיה לג יג.

- <שוי 24> ותפקוד נפש כל חי.
- <שוי 25> ותחתוך קצוה לכל ביריותך.
- <שוי 26> ותכתוב גזר ד?ינס.
- <שוי 28> וביום כיפור ייחתם.
- <שוי 29> כמה יעבורון וכמה?ה? ייבריאון.
- <שוי 31> מי בקיצו?מי? לא בקיצו.
- <שוי 30> מי יחיה?מי? ימות.
- <שוי 35> מי ינוח מי ינוע.
- <שוי 32> מי במים מי באש.
- <שוי 34> מ?י? ברעש?מ?י? במגי?פה?.
- <שוי 33> מי בח?רב? מי בחייה.
- <שוי 36> מי שליו מי יטורף.
- <שוי 39> מי יעש?י?ר מי יעני.
- <שוי 38> מי ירום מי יישפל.
- <שוי 37> מי ישקוט מי יתיסר.
- <שוי 40> ותש?וב?ה ותפלה? וצ?דקה.**
- <שוי 41> מח?ז?י?רים רוע גזירה.**
- <שוי 42> כי כשמך כן תהלתך.¹⁵
- <שוי 43> קשה לכעוס ונוח? לרצות.¹⁶
- <שוי 44> ולא תחפוץ במו?ת? המת.
- <שוי 45> כי אם בחט?א?ו ימות.¹⁷
- <שוי 46> ו?עד יום מותו תקווה לו.
- <שוי 47> ואם ישוב תקבלו.
- <שוי 48> ואתה הוא יוצרם.
- <שוי 49> ויודיע יצרם.¹⁸
- <שוי 50> כי הם בש?ר? ודם.
- <שוי 51> ו?מעפר נ?ב?רא.
- <שוי 52> וסופו לעפר.
- <שוי 54> נשבר כחרס.
- <שוי 51> אדם יסו(כ)[ד]ן מעפר.
- <שוי 52> וסופו לעפר.¹⁹
- <שוי 53> בנפשו יביא לחמו.²⁰
- <שוי 54> משול כחר?ס? הנשבר.²¹
- <שוי 55> כענן כלה כציץ נובל.²²
- <שוי 56> וכאבק פורח כחלום מהקיץ.²³

¹⁵ תהלים מז יא.

¹⁶ משנה אבות ה, יא

¹⁷ יחזקאל יח לב. שימו לב לשינוי הנוסח.

¹⁸ **תהלים לג טו**

¹⁹ בראשית ג יט; משנה אבות ג א.

²⁰ איכה ה ט; בראשית ג יט.

²¹ ירמיהו יט יא.

²² ענן: איוב ז ט; ישעיה מ ז.

²³ אבק: ישעיהו ה כד; חלום: תהלים עז כ; איוב כ ח.

- <שוי' 57> ואתה הוא מלך חי וקיים.²⁴
<שוי' 58> אין קיצוה לשנותיך.
<שוי' 59> ואין קץ לאורך ימיך.²⁵
<שוי' 60> אין שיעור למרכבות כבודיך.
<שוי' 61> ואין פירוש לעילום שמך.²⁶
<שוי' 62> שמך נאה לך.
<שוי' 63> ואתה נאה לשמך.
<שוי' 64> שמינו עירבתה בשמך.
<שוי' 65> עשה למען שמך.²⁷
<שוי' 66> וקדש שמך.²⁸
<שוי' 67> על מקדישי שמך.
<שוי' 69> כסוד שרפי קודש.
<שוי' 72> המשלשים קדושה בקודש.
\$ככ' "וקרא"\$.

²⁴ דניאל ו כז.

²⁵ תהלים קב כח.

²⁶ דברי הימים ב, לג ז.

²⁷ ירמיהו יד ז, כא ועוד.

²⁸ יחזקאל לו כג.

מקורות חז"ל נוספים:

1. פסיקתא דרב כהנא שובה ג

<עמ' 351> "וייני נתן קולו לפני חילו" וגו'. "וייני נתן קולו לפני חילו" בראש השנה. "כי רב מאד [מ?ח?נה]" (ו) אילו ישרי. "וכי עצום עושי דברו". שהוא מעצים כוחן של צדיקים שעשו רצונו. "כי גדול יום ייני ונורא מאד" זה יום הכיפורים. "ומי יכילנו". #דמר ר' קריספא בשם ר' יוחנן#. שלש פינקסיות הן. אחת של צדיקים גמורים ואחת של רשעי גמורים ואחת של בינונים. "אל(ו)[ו] לחיי עולם". #א'ר#. אילו הצדיקים גמורים. "ואילו לחרפות לדראון עולם" אילו רשעים גמורים. "ימחו מספר" אילו הרשעים. "חיים" אילו הצדיקים. "ועם צדיקים אל יכתבו" אילו בינונים. שנתן להם הקב"ה עשרת ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים. אם עשו תשובה ניכתבים עם הצדיקים {ואפי'}: <ואם לאו20> נכתבים עם הרשעים. לפיכך מזהיר הושע את ישרי ואוי להם "שובה ישראל".

2. ספרי דברים שז, עמ' 345

"ואין עול". כשאדם נפטר מן העולם באין כל מעשיו ונפטר! אין לפניו ואומרין לו. כך עשית ביום פלוני. ואי את מאמין בדברים הללו. והוא אומר הין. והן אומרי לו. חתום. שנאמר "ביד כל אדם <עמ' 346> יחתום". "צדיק הוא". הוא מצדיק את הדין והוא אומר. יפה דנתוני. וכן הוא אומר "למען תצדק בדובריך".

3. תוספתא ראש השנה א, יא-יג

[יא] בראש השנה כל באי עולם עוברין לפניו נומרין. שני "היוצר יחד לבס" וגו'. ואוי "תקעו בחדש שופר" וגו'. ואוי "כי חק לישראל הוא" וגו'. אם קדשוהו בית דין הדין נכנס לפניו. ואם לאו אין הדין נכנס לפניו. [יב] וכן אתה מוצא בעומר (מן) של מן. אם בא בזמנו מיד הוא כלה. ואם לאו מתעכב הוא לשלשה ימים. אמ' ר' עקיבא. אמרה תורה. הבא עומר שעורין בפסח שהו {עמר}: <פרק שעורים 01> כדי שתתברך לכם תבואה. הבא חטים בכורים בעצרת שהוא פרק אילן כדי שיתברכו עליך פירות אילן. הבא ניסוך המים בחג כדי שיתברכו עליך מי גשמים.

אמרו לפניו מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות. כדי שתמליכוהו עליהם. זכרונות. כדי שיבא זכרוכם לטובה לפניו. שופרות. כדי שתעלה תפלתכם בתרועה לפניו.

[יג] הכל נידונין בראש השנה וגזר דינו נחתם ביום הכפורים. דברי ר' מאיר. ר' יהודה אומי. הכל נידונין בראש השנה וגזר דינו של כל אחד ואחד נחתם בזמנו. בפסח על התבואה. בעצרת על פירות האילן. בחג על המים. וגזר דינו של אדם נחתם ביום הכפורים. ר' יוסה אומי. אדם נידון בכל יום. שנאמי "ותפקדנו לבקרים".

4. ירושלמי תענית ב, א, סה ע"ב (ומקבילות)

#אמ' ר' לעזר#. שלשה דברים מבטלין את הגזירה קשה. ואילו הן. תפילה וצדקה ותשובה. ושלשתן בפסוק אחד. "ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו". זו תפילה. "ויבקשו פניי". זו צדקה. #כמה דאת אמר# "אני בצדק אחזה פניך". "וישובו מדרכיהם הרעים". זו תשובה. אם עשו כן #מה כת' תמן#. "ואני אשמע השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם" (דברי הימים ב, ז יד).